

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Mersul crizei.

Sibiu, 1 Iunie n.

Crisa de guvern încă nu e rezolvată, dar este speranță întemeiată, că încă în cursul săptămânei acesteia vom avea guvern nou în fruntea țării. Din informațiunile pe cari le primim din Budapesta aflăm, că în urma încredințării primite dela Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, Arhiducele Iosif și-a dat toate silințele să stabilească o înțelegere oarecare între toate partidele politice din dietă, pentru a se putea forma din toate un guvern de concentrare, dar nu i-a succes, și astfel Alteța Sa a plecat de nou la front, gata însă de a sta la dispoziția Monarhului în fiecare moment, dacă va cere trebuința.

În cursul zilei de Sâmbătă Alteța Sa a primit în audiență în Budapesta mai mulți politicieni de frunte: pe Berzeviczy, Lukács László și Ná-vay, iar Duminecă pe Wekerle și pe contele Zichy János, precum și pe contele Andrássy Gyula și pe secretarul de stat din ministerul de interne, Némethy Károly. Se afirmă, că cu ocaziunea acestor audiențe Alteța Sa a spus, că misiunea pe care a primit-o dela Maiestatea Sa, Monarhul, este aceea, de a stabili o înțelegere între partidele din dietă pentru introducerea reformelor electorale, dorite de Maiestatea Sa. Arhiducele Iosif a comunicat fiecăruia dintre cei primiți în audiență proiectul Monarhului în privința largirii dreptului electoral, în conture generale. Toți s'au putut convinge, că Maiestatea Sa merge în privința aceasta cu mult mai departe decât guvernul contelui Tisza și partidul național al muncii.

Alteța Sa a cerut apoi părerea fiecăruia asupra modului celui mai practic și mai folositor al rezolvării crizei, iar despre cele auzite a făcut imediat raport telefonic Maiestății Sale, cerând totodată permisiune de a pleca la front, ceace i s'a și acordat.

Marți a fost primit apoi în lungă audiență din partea Maiestății Sale, Regelui Carol, contele Zichy János, și a fost primit și prezidentul casei magnaților, baronul Samuel Josika, iar Mercuri s'a prezentat în fața Maiestății Sale fostul ministru prezident în mai multe rânduri, Alexandru Wekerle.

Din toate acestea se deduce, că formarea unui cabinet de concentrare, în care să fie reprezentat și partidul național al muncii, — majoritatea actuală parlamentară, — nu e posibilă la nici un caz, fiindcă partidul condus de contele Tisza a luat poziție prea pronunțată din capul locului în contra reformelor electorale dorite de Coroană, și astfel nu se poate da țării, decât un guvern format din minoritățile opoziționale din dietă, probabil pus sub prezidenția contelui Andrássy, ori a contelui Zichy János, sau a lui Wekerle. Guvernul acesta apoi, eșit din minoritatea dietei, va

cere dela dietă indemnizare pe jumătate de an, ceace i se va vota, pentru că în privința aceasta partidul național al muncii nu-i va face dificultăți, și apoi dieta va fi disolvată și va fi ordonată efectuarea de alegeri nouă pentru dietă, sub lozinca reformelor electorale, în sensul cum le dorește Coroana, precum și sub lozinca altor reforme, economice și sociale, emenate tot dela Coroană.

Atâta e ce putem scoate pentru astăzi din informațiunile primite din Budapesta, cu privire la mersul crizei. Nu e exclusă însă posibilitatea, ca o parte din partidul național al muncii să se despartă de contele Tisza și să se alăture la partidul contelui Andrássy, în care caz minoritatea parlamentară de astăzi ar ajunge să fie majoritate și atunci ar deveni de prisos dizolvarea dietei și ordonarea alegerilor nouă pentru dietă. Dar lucrurile își vor lua desvoltarea lor firească, și mai curând ori mai târziu, dar necondiționat, vor ajunge acolo, unde trebuie să ajungă, la limpezirea situației și la revenirea la stări normale în țară.

Crisa ungară. Ziarul elvețian «*Vaterland*» scrie despre criza de guvern din țara noastră următoarele: «Chestia ungară are o importanță mare pentru întreaga politică austriacă. Dacă îi va succede tinărului domnitor, căruia, după cum a dovedit deja, nu-i lipsește voința tare, să facă ordine și în chestia dreptului electoral ungar, atunci aceasta are să fie o binecuvântare, nu numai pentru Ungaria, ci pentru monarhia întreagă».

Indemn la lupte. Ministrul rusesc de război, Kerenski, a dat armatei și marinei un ordin de zi, în care zice: În șiruri dese aveți să năvăliți asupra dușmanului. Să fiți animați de iubirea de țară, de sentimentul datoriei și de credința ce o așteptați dela voi conducătorii revoluției. Cea mai liberă armată și cea mai liberă flotă trebuie să dovedească lumii, că libertatea este garanția puterii și nu semnul slăbiciunii. Gândiți-vă, că soldatul, care privește îndărăt, sau care se oprește în loc, sau se retrage din lupte, acela primejduște totul. Să nu uitați, că blăstămul cerului va cădea asupra numelui vostru, dacă nu veți apăra cinstea și libertatea patriei voastre. Poporul cere dela voi să mântuiți țara voastră și lumea întreagă de domnia despotică a tiranilor. La această eroică faptă vă cheamă glasul meu.

Submarinele germane. În urma unei interpelări, amiralul Lacaze, ministrul flotei franceze, a declarat în camera franceză, că pierderile materiale ale Franței în războiul de mare, cu submarinele germane, sunt destul de însemnate, dar situația nu e de loc îngrijitoare. Pentru că pe când în primele patru luni ale anului acestuia submarinele germane au scufundat vapoare de ale antantei cu un tonaj de 2.500.000, în Maiu n'au mai nimic decât vapoare cu 290.000 de tone. În cazul cel mai rău, până la finea anului vor scufunda germanii vapoare cu tonaj de patru milioane și jumătate, dar ce e aceasta pe lângă tonajul de 40 milioane pe care-l are antanta! Este deci exclusă posibilitatea, ca Germania să câștige războiul cu submarinele ei. A mai spus amiralul Lacaze, că cu toate scufundările, în porturile franceze au sosit în Aprilie vapoare cu 4.500.000 de tone, pe când în Martie au sosit vapoare

cu 4.200.000 tone. Situația s'a ameliorat și mai mult în luna Maiu. În schimb în porturile germane n'a fost descărcată nici o tonă. Francezii pot să privească fără nici o îngrijorare în viitor, — a spus domnul Lacaze. Natural, trebuia să liniștească și să mângâie cumva opinia publică franceză.

De dragul dreptății.

Când am cetit în «*Biserica și Școala*», că bucuria și dragostea noastră: Roman R. Ciorogariu, s'a ales vicar episcopesc la Oradea-mare, ne-am ridicat ochii la ceruri mulțumind bunului Dumnezeu, că ne-a ascultat oftarea; câteva măgele de lacrimi ne-au înviorat și încălzit obrazii!

Să vină sănătos între ai săi, cu sufletul integru și tinăr, ca odinioară. Noi îl vom iubi cu dragostea curată, izvorâtă din căldura prelegerilor sale.

«...*Bisericii mele caractere-i trebuesc*», zicea adesea, la masa verde, pe catedră și la masa albă, deopotrivă. Cu acest program și-a trăit viața. Și n'a lăsat nimic din frumseța și sobrietatea acestui program. Il va aduce și la Oradea-mare. Aspru cu sine însuși și cu lumea, bun cu fiii luminei, albit în cinstea caracterului, vine, urmaș vrednic al marelui său prieten și frate, cu dor de pace și cu gând de progres, la conducerea unei biserici sărace; dar cine știe învăța pe alții să poarte crucea suferinței, ca să biruiască, acela cu voința conformă idealului preotului ortodox, purtând pe Cristos în bătăile inimii, de sigur va cârmui cu bunătate și înțelepciune consistorul din Oradea-mare, clerul și poporul de sub jurisdicțiunea acestui consistor.

Nu se îndoiască nimeni în inima sa, dacă scriu aceste șire, fiindcă nu era cu dreptate să taci și să nu fi vrednic de cartea, care ai învățat-o dela dânsul, lăsând o lume nedumerită asupra norocului, ce ne-a ajuns, prin alegerea vicarului Roman R. Ciorogariu, și asupra personalității sale distinse: păcatul ingraturii nu apese sufletul meu, crescut în țaria de caracter, și nici un minut din viața mea nu voi slui decât la altarul dreptății. Să-l cunoască lumea și să-l iubească! De iubirea aceasta trebuie să fie condusă preoțimea, învățătorii, inteligența și poporul, pentru porunca Mântuitorului și pentru misiunea civilizatorică a bisericii sale; iată scopul, care mi-a impus să iau asupra mea sarcina aceasta, ca să vorbesc liber, după ce am tot așteptat să-și spuie cuvântul condee mai alese, dar n'au venit.

Alesul sinodului eparhial din anul 1917, părintele Roman R. Ciorogariu, ca vicar episcopesc, își va începe activitatea cu aceleași cuvinte cu cari în anul 1894, toamna, începuse cursurile la teologie: «*Bisericii mele caractere-i trebuesc*». Și cum generația de conducători firești ai bisericii și școalei sunt toți astăzi din șirul elevilor săi iubiți, este prea natural, că vine să întărească elementele slabe și să în-

drume pe calea dreaptă și bună ceata ostașilor lui Cristos! Va controla viața sufletească a celor ce se chiamă părinți și învățători ai poporului, cu dragostea și râvna marelui său înaintaș, cu privirea dreaptă la programul activității sale dascălești. «*Toiagul apostoliei mele voi sunteți întru Domnul*», «*voi cari ați lucrat în sărăcie și ați dus un trai amar, dar senini la suflet, că v'a îndulcit școala mea*», așa sperăm, că va zice, după ce va cunoaște bisericuțele noastre umile de lemn, credința în popor, lumina în ochii preoților și învățătorilor săi, și va simți alinare și bucurie că l-am ascultat, cu fapte bune și cu dorul biruinței în potruva întunerecului.

Cunoștința binelui are darul a sfărma anumite prejudeții și are menirea să limpezească vederile întunecate de șoaptele invidiei și ale răutății. De aceea socotesc a face un serviciu public și de mare importanță pentru biserica ortodoxă română din Bihor, dacă scoțând în relief personalitatea părintelui protosincol și vicar episcopesc Roman R. Ciorogariu, îndrăsnesc a vesti de pe acum ziua de sărbătoare care va să vie când își va începe activitatea între noi. Dreptul, ca finicul va înflori!

M. Telegd, la 12/25 Maiu 1917.

Ales. Munteanu al lui Vasile,
protopresbiter ort. român.

Puterea Duhului Sfânt.

O continuă neîmpăcare și nemulțămire ne turbură sufletul și ne frământă mintea! Nu ne întâlnim vre-odată, nu primim cuvânt, ca diferitele tânguiri asupra neajunsurilor vieții pământești să nu curgă val. Cu nedreptate pătimășă privim numai laturile întunecoase ale vieții. Pe cele luminoase le încunjurăm, ne ferim de ele. Nu căutăm câtuș mai puțin, să pătrundem în rosturile ei pline de farmec, și să le înțelegem. Să-i destrămăm părțile luminoase, cari pogorâte în suflete, dau omului curaj și putere, îi înseninează fața posomorâtă și-i fac zilele plăcute.

Astăzi după o războire îndârjită de aproape trei ani, durerile și greutățile sunt mai mari și mai multe. Și-au ajuns culmea. De sine înțeles, că și valul nemulțămirilor și al plângerilor a crescut în aceeași măsură.

Folosul tânguirilor îl cunoaștem. Ce ar și putea să ne dea altceva, decât poate o resemnare creștinească, ce o simțim după depănarea oricărei povestiri deprimătoare. Incolo, povara rămâne tot asupra noastră. Noi înșine trebuie în primul rând să stăruim a ne-o ușura, a ne găsi mângâierea și alinarea trebuincioasă.

«*Să știți și să înțelegeți*, — zicea înțeleptul Epictet din vechea Grece, — că dacă oamenii sunt nemângâiați și nefericiți, ei singuri poartă vina. Dumnezeu i-a creat pe toți așa, ca să fie împăcați și fericiți, iar nu pentru ca să fie nemulțămiiți și nefericiți. Dumnezeu s'a purtat față de noi ca un părinte bun. Cu milă și cu îndurare ne-a dat tot ce ne aduce la bunăstare. Și dacă totuși ni se pare, că viața noastră e greșită și plină de neajunsuri, și ne apasă ca o cărare fără scop și ca o casă pentru străini, lucrul e de înțeles așa, că nu avem pricepere a o folosi».

«*Și întru adevăr, zice învățatul Spenser, luăm o poziție ușuratică, aproape criminală față de întocmirile vieții noastre,*

Ar trebui să credem, că majoritatea oamenilor are de scop să ducă o viață, care să-i facă cea mai mică bătaie de cap. Dar știut este, că nici un arhitect nu primește zidirea, nici măcar a unei căsuțe înainte de a-și face planul și socoteala exactă, și nici un zidar nu-și va înșira cărămizile pe zid fără să le îndrepte cu soara. *Noi însă ne trăim viața așa cum vine, fără a ne pune întrebări, că ce rost și ce însemnătate are ea pentru noi și pentru alții, fără a avea stabilit vre-un criteriu pentru taxarea cursului normal și cu înțelepciune făcut al vieții.* Ce mirare deci, dacă astfel de zidiri se prăbușesc de multeori și ne îngroapă și pe noi sub ruinele lor? Cum putem noi evita o astfel de catastrofă, când desprețuim singurul plan corect de viață, pe care ni l-a arătat Isus Cristos?...

Cu prețul scump al jertfii de sine, dintre toate planurile, prin cari s'a încercat în decursul vremurilor, de învățării lumii, să dea un curs normal traiului pământesc, Cristos ne-a dat pe cel mai bun, pe cel mai corect: singurul care duce la limanul mântuirii!

Căți îl avem însă bătut, pe vre-unul din păreții inimilor noastre? Căți îl urmărim? Căți încercăm măcar să-și potrivească și îndrume conduita, după poruncile lui sfinte și desăvârșite? Foarte puțini, dar și aceștia nu întru toate. Cum să nu se sbuciume deci, cum să nu cadă în desnădăjduire sufletul și la cele mai mici încercări furtunoase?

Ne silim întru multe. Stăruim fără preget în tot felul de chestii și lucrări, cari ne aduc foloase materiale și al căror nume abea s'ar putea înșirui. Ne ocupăm mai cu deamănuntul de diferite învățături. — *Uităm și neglijăm cu totul partea cea bună aleasă de Maria, învățăturile creștinești,* cari sunt cele mai de căpetenie, cele mai puternice, pe cari nimic pe lume nu le poate nimici, nici întuneca. Sunt asemenea stâncilor din mare, pe cari furtunile cele mai năprasnice, valorile cele mai puternice le spală, dar nu le mișcă din loc. *Sunt temelii tuturor problemelor și acțiunilor omenești, tuturor învățăturilor fundamentale vieții pământesci.*

Învățăturile creștinești, sălășluite în inimile celor ce le primesc cu credință, asemenea razelor de soare se revarsă din acest centru de viață asupra tuturor simțămintelor, pătrunzând în toate fibrele omului. Li luminează înțelegerea, nobilitează inima și-i întărește sufletul! Înăbușe pornirile josnice ale omului. Alină suferințele cele mai amare. Vindecă ranele cele mai vii. Ascund în sine o putere fermecătoare necuprinsă de mintea omenească, care-l ridică peste toate încurcăturile și neajunsurile lumii, îi dă deplină mulțămire și îi face plăcută viața. Tot numai ele ne îndrumă pe calea adevărată și curată a progresului, a culturii și a civilizațiunii. Sufletul omului înzestrat și primenit cu bogăția lor sfântă ajunge mare, tare și împăcat. Gata întotdeauna a înfrunta cu seninătate eroică toate pericolile amenințătoare purtate de jocul sburdalnic al întâmplărilor, — acțiunile noastre de orice soi, felul larg al învățăturilor și științelor, peste tot întreaga viață pământescă, numai întretesută și împănată cu firele de aur ale poveștelor creștinești își câștigă adevăratul rost, își primește farmecul tainic, sub a cărui influință binefăcătoare nu se mai neliniștește, nici nu se tânguește.

«Se știe, că sarea e întrebuințată la mâncări, — zice un adânc pătrunzător al evangheliei, — pentru ca să îmbunătățească gustul și să le ferească de stricăciune. Fără sare, cele mai bune mâncări rămân fără gust și cele mai proaspete produse putrezesc în curând. *Și aceea ce e sarea pentru nutremânt, trebuie să fie învățăturile lui Isus pentru viață și pentru omenime.*»

O creștere și o cultivare continuă în învățăturile religioase, după un plan bine chibzuit afară de școală, — pentru tineret și credincioși, ne lipsește aproape pretutindeni. Școala care să cultive inimile și să sporească cunoștințele celor în vârstă, nu poate să fie decât biserica. Iscusita împărțire a învățăturilor evanghelice, adusă în legătură înțeleaptă cu slujba Duminecilor și a sărbătorilor, pune înaintea credincioșilor scumpe și minunate învățături. Durere însă, că nici astăzi, afară doară de rare excepțiuni, din partea celor chemați prin potrivite cuvântări, nu se predă în fel sistematic și edificator, nu se tâlmăcește și luminează în destul cuvântul Domnului, ca să fie înțeles pe deplin. În general privită o astfel de educație la noi, se face însă pe dibuite. Se lasă în grija ascultătorilor, că ei să le restălmăcească cum le convine și le pricep, și să-și ia ce le place din celtaniile și cântările bisericii.

Nu stăm mai bine nici în clasa cultă a intelectualilor în privința aceasta. Învățând în familie și în școală religia, «istoria

biblică», se țin și se cred destul de orientați cu privire la viața Mântuitorului, destul de cunoscuți cu evanghelia, și de aceea, cinstite excepțiunilor, nu o mai iau în mână, în întregul rest al vieții. — «Se poate să existe om cult, care să nu cunoască cu deamănuntul măcar pe unul dintre literații neamului său, — se întreabă un învățat? Creștini însă, e răspunsul, și încă dintre cei culti, găsim destui, cari nu cunosc principiile fundamentale ale legii creștine». — Nu simțesc lipsa bisericii. Nu năzuiesc spre isvorul nesecat al învățăturilor evanghelice. Mai puțin însă își dau seamă, despre roșul și însemnătatea cea mare, ce o pot avea ele.

Fără a ne scuza nesocotințele și nepăsarea, nu mai încapem în doială, că la această întărire de creștere și educație creștinească a contribuit mult și vitrejia trecutului cu opreliștile lui culturale. Lipsindu-ne adevăratul fundament, clădirea noastră nu e întemeiată pe «peatră», ci pe «nisip». Sunt deci ușor de înțeles nemulțămirea, tânguirile și bărfelile noastre la adresa vieții, că ne amenință cu prăbușire.

Să nu ne perdem însă nădejdea. Mai este și pentru noi mântuire. Puterea darurilor Duhului sfânt e mare! Praznicul Rusaliilor se pogoră și revarsă și asupra noastră, numai credință să avem.

Pilda celor 12 apostoli, a simplilor pescari din Galileea, ne e destul de convingătoare. Deși au fost tot în jurul lui Cristos, martori oculari ai atâtor minuni, ei totuși se clatină, se îndoiesc în credință. Erau preocupați cu totul de alte gânduri, de cele lumesti. Înființarea vechei împărății a lui Israel le era ținta și nădejdea. Pătimăși și ambițioși, plini de mândrie, pizmătareți, care să fie întâi și mai mare, fricoși și neînțelegători, grabnici a se răsbuna și zăbavnici a crede.

Se simțea trebuința unei puteri extraordinare, care să-i prefacă întru toate și să-i renască din nou. Învățătorul lor, blândul Isus, cunoscându-i pe deplin, până era încă cu ei, le și vorbea de o astfel de putere. Se promite chiar, că le va trimite pe «Mângăitorul, Duhul adevăratului», care îi va lumina și îmbărbăta, îi va înțelepți și îmbrăca cu putere de sus.

În chip de limbi de foc, lumina și puterea Duhului sfânt se pogoră asupra lor. Promisiunea se împlineste. Galileenii cei simpli se schimbă cu totul. De odată se trezesc din buimăceala cea veche. Mintea li se luminează. Sufletul li se întărește. Patimile și slăbiciunile se curățesc. Siala de frică dispăre. Cuvântul li se imputernicește. Năcazurile li se ușurează. Suferințele li se alină. Sunt întăriți pe deplin. Gata de luptă. Zăvoarele ușilor se descuie. Porțile se deschid. Sufletele se înfierbântă și se aprind de o dragoste și răvnă ne mai pompenită pentru cel mort și înviat. Îl propovăduiesc în toate limbile, «cu îndrăzneala cea sfântă, care toate piedecile le învinge, toate pericolele le nesocotește, care însăși moartea o desprețuește, pentru viața cea mai bună întru Cristos.»

Și această putere mare de prefacere a Duhului e învățătura creștină. Se pogoră și sălășluește în inimile tuturor, cari cred în Cristos și se devotează Lui cu tot sufletul lor.

Săliște, în 23 Maiu 1917.

Ioan Popa, preot.

Împărțirea Duhului Sfânt.

— Cuvinte la Rusalii. —

De preotul P. Morușca.

«Și iată eu trimit făgăduința Tatălui meu întru voi, iar voi vedeți în cetatea Ierusalimului până va veți îmbrăca cu putere de sus, căci eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângăitor va da vouă, ca să rămână cu voi în veac, Duhul adevăratului, carele dela Tatăl porcede. Nu după multe zilele acestea vă veți boteza, cu Duhul sfânt, și veți lua putere venind peste voi, acesta va povățui pe voi la tot adevărul, că nu va grai dela sine ci dintr-al-meu va lua și va vesti vouă și va învăța pe voi toate, va aduce vouă aminte de toate câte am graiț vouă mărturisind pentru mine precum și cele viitoare va vesti vouă și pe mine mă va slăvi. Acela venind va vădi și lumea de păcat și de dreptate și de judecată...» (Evanghelii). «Și privind ei s'a înălțat la cer, iară apostolii s'au întors în Ierusalim și dacă au intrat s'au suit în Casa de sus așteptând cu un cuget în rugăciune și în cerere». «Iar dacă s'a împlinit ziua praznicului a cincizeci de zile, s'a făcut fără de veste din cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede umplând toată casa unde ședeau. Și s'au arătat limbi împărțite ca de foc și a zezut pe fiecare din ei. Și s'au umplut toți de Duhul sfânt și au început a grai într'alte limbi măririle lui Dumnezeu. Mulțimea ce era în Ierusalim dintru tot neamul ce este sub cer, s'a tulburat, căci auzea fiecare pe ei grăind în limba sa. Unii se spăimântau și se mirau; iar alții batjocorind ziceau, că de must sunt plini. Și stând în mijlocul lor Petru și-a ridicat glasul său și a cuvântat lor. Iar ei cu dragoste

primind cuvântul lui s'au umilit cu inima, s'au botezat și s'au adăugat în ziua aceea suflute ca la trei mii». (Fapte).

În aceste cuvinte ale scripturii se cuprinde o făgăduință mare și plinirea ei strălucită. Trimiterea Duhului sfânt e cea din urmă a Mântuitorului; această minunată pogorare e încununarea finală a operei sale, săvârșită cu atâta dragoste dumnezească pentru mântuirea și spre înălțarea neamului omenesc.

Acelaș Duh alui Dumnezeu, care mai înainte de a fi această lume plutea peste întinsul nemărginit, «Duhul Domnului peste întinsul apelor», care se pogoră pe muntele Sinai, în chipul stâlpului de foc peste scriul legii, deasupra Iordanului în chip de porumb, — azi în chipul limbilor de foc se pogoră de nou, ca de astădată să ia asupra sa chivernisirea moștenirii Tatălui ceresc, răscumpărata cu prețul sângelui Fiului său.

Sămânța aruncată cu atâta îmbeșugare în cursul celor trei ani de propovăduire pământescă a Mântuitorului trebuia cultivată, ca să aducă roade cu aceeași îmbeșugare. La leagănul unei nouă vieți sufletești veni să privegheze îngerul păzitor, «Duhul de viață dător» veni să întărească, să îndrepteze plâpânda viață nouă, menită să crească, să înflorească și sporească, umplând pământul Pe temelia așezată de Mântuitorul vine Duhul sfânt să clădească și desăvârșească biserica nebiruită a creștinătății, în fruntea căreia de acum pe veci rămâne cărmuitor nevăzut, și povățuitor statornic al celor ce luptă pentru întărirea acestei biserici și prin ea pentru răspândirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Cu acest prilej de prăsnuire aș voi să ridic îndeosebi câteva momente dela pogorarea Duhului sfânt, cari mi-se par a se potrivi vremilor pe cari le trăim acum.

«Fără de veste din cer s'a făcut sunet ca de suflare de vifor ce vine repede și s'au arătat limbi împărțite ca de foc»; ca o furtună aspră se pogoră Duhul Domnului, cutremurând din temelii așezămintele lumii vechi păgâne, ca pe urmele idolilor sărămați și în locul egoismului jidovesc și a schimonositelor învățături ale fariseismului, lovit de moarte de Mântuitorul, pe ruinele unei nevrednice vieți omenești de până acum, să clădească o viață nouă.

Asemenea vifor năprasnic s'a ridicat fără de veste peste fața lumii, o cutremurătoare furtună zgudue pământul de aproape 3 ani de zile, prefăcând în ruine fără milă tot ce iscusința spiritului omeneș și cultura de veacuri a produs în cursul vremii; acelaș foc prăpăditor a aprins lumina dela o margine la alta, arzând scrum bogății neînchipuite, dărâmand fericiți înfiripit cu trăinicie, spulberând nădejdi frumoase prin atâtea jertfe crunte de milioane de vieți omenești: »pe pământ jos, sânge și foc și fumegare de fum». (Fapt. II. 19).

Cu inima strânsă se retraseră apostolii în casa de sus a lui Petru și petreceau cu ușile încuiate de frica jidovilor, prea slabi simțindu-se; și cutremurați stăm și noi de multă vreme, de frică și groază sunt cuprinse și ale noastre inimi în mijlocul vârtejului năprasnic al acestui război. Amare ceasuri de neliniște, zile pline de îndoială chinuitoare, lovituri neașteptate, suferințe multe și lipsuri neuzite ne apasă de atâtea vreme; fără nădejdea unei izbăvirii apropiate, noi nici nu ne-am putut retrage în casa de sus, unde să așteptăm pogorarea Duhului acelei nouă vieți, a cărei suflu îl simțim totuși plutind în văzduh. Nu cu ușile încuiate, — cu brațele cruciș, — ne-a fost rânduit să așteptăm, ci acolo la hotare, cu arma în mână, și aici acasă cu sudori grele și strădanii uneori peste puteri petrecem zi după zi!

Slabi de inimă și fricoși fură până aici ucenicii Domnului. Dar nădejdea lor pe urma făgăduinței învățătorului se plini. Duhul sfânt se pogoră. Greutatea de plumb a fricei pieri deodată, din slabi și fricoși ce erau deveniră îndrăzneți, plini de încredere, ca bărbați vârtoși se pogoră în mijlocul mulțimei popoarelor, eroi gata a înfrunta la nevoie ori ce valuri ar înălța asupra lor furtuna vieții. Să nu se tulbure deci inimile noastre, ori cât de întunecat ni se pare cerul în jurul nostru, să nu slăbească nădejdea dintru noi, ori cari ar fi veștile ce sosesc până la noi și despre ai noștri; căci acelaș Duh al lui Dumnezeu va veni să ne dea și nouă țarie de a purta cu răbdare sarcina ce ni-s'a hărăzit, acelaș Duh ne va mângăia și înălța de atâtea-ori spiritul nostru gata să cadă, de câte-ori vom căuta cu deadinsul adăpost sub aripile sale ocrotitoare. Când va sosi ceasul pe care cu acelaș dor apostolesc îl așteptăm, duh nou de nouă viață se va pogoră asupra lumii, acum încă atât de învrăbite, și ne vom lua și noi partea, ce ni se cuvine, căci și noi suntem unul «dintre neamurile ce sunt sub cer».

Nu numai eroi neînfricați se vedează apostolii, stejari voinici, ale căror rădăcini răsbat tot mai adânc în pământ, în măsura ce furtuna vieții mai neîndurat se deslănțue peste capetele lor, ci și oameni plini de daruri necunoscute până aci. Oameni simpli, pescari smeriți și neînvrățiți prind a cuvântul. Duhul le veni în ajutor, ca un povățuitor umplându-i de înțelepciune și cunoaștere, luminându-i asupra tainelor ascunse și dându-le putere de a cuprinde și cele ce până aici li se păreau nepătrunse. Ei vorbesc mulțimei și, minune, mulțimea «din tot felul de neam ce este sub cer auzea fiecare pe ei grăind în limba sa» măririle lui Dumnezeu. Și mulțimea se umilește cu inima și se botează. Duhul îndeamnă a vorbi, dar și a asculta!

Azi vorbesc tunurile. Și acesta e un glas ce trebuie ascultat. Cu atât mai mult, căci alături de focul pe care îl aprind și care pustiește și omoară, alături de șuerul morții mi se pare că aduce și suflul unei nouă vieți pentru neamurile pământului, suflul unei nouă rândueli, mai ferice, menită a se infirpa deasupra dărâmurilor acestor 3 ani, ce ni se par trei veacuri.

Un glas unic, ca și acela al lui Petru, e glasul tunurilor de acum, pe care toate neamurile, fie din apropiere ori și numai din depărtare, azi mai mult decât oricând în trecut îl aud și îl înțeleg «fiecăre în limba sa». Ca și cei puternici și mândri de ei înșiși și de izbănzile lor, întocmai nădăjduiesc și cei mai mici ori mai slabi o izbăvire din rătăcirile trecutului și o înălțare la demnitate și dreptate în măsura vredniciei și valorii, pe care o reprezintă singuraticile popoare.

Acelaș glas propovăduiește deopotrivă mântuirea tuturor. Durere însă, și azi, ca și în cea zi de praznic, ascultătorii sunt împărțiți. Nu toți vor să se umilească cu inima, să se plece duhului nou, ce se vestește și să se boteze în credința singură dreaptă, care socotește pe toți egal-îndreptățiți. Unii, ca și atunci «batjocorind zic, că de must sunt plini» noii apostoli ai unei împărății drepte pentru toți. Aceștia nu se pot desmeteci și nu se pot ridica deasupra cadrelor unei vieți incrementate de veacuri în formule seci, ce nu mai satisfac sufletul neamurilor, ori, ceace e și mai rău, nu vor să înțeleagă curentul de renaștere a lumii îmbătrânite în mizerii și nevoi! Dar acum, ca și atunci, în zilele apostolilor, cei incrementați în concepțiile lor, apărători ai unei legi învechite, pe deasupra tălcuită egoistic pentru folosul propriu, fie ei cât de puternici, farisei ori cărturari, vor rămânea pe loc, iar suflul nou de nouă viață va trece înainte, cucerind teren, căci e duhul adevăratului și al dreptății, iar duhul nu se poate stavili, cu atât mai puțin se poate stânge, ori îneca. De veacuri a fost încătușat dreptul limbilor și prin el al popoarelor; dar azi se pare, conștient, ori inconștient, că pentru aceasta se poartă războiul mare al desrobirei, și cu aceasta ne vom apropia mai mult de întemeierea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, — problemă pentru care cu atâtea energie iau lupta fățișă apostolii în această zi.

Pornirea de cucerire li însuflește pe apostoli față de neamurile pământului. Recunoaștem și în vremile de acum o pornire de cucerire, dar numai în acelaș înțeles, de a desrobi neamuri de sub jug insuportabil. Precum ținta ucenicilor Domnului era să scape omenimea de sub jugul întunerecului și rătăcirii în care se sbătea, așa și acum impuls îndreptătit nu poate fi decât binele de obște, dragostea de înălțare a tuturor, și nici decum mândria de sine, desprețul de alții, ori răvna de a frânge pe cei și altfel mai slabi. De ar înțelege bine puternicii zilelor de acum pilduirea apostolilor, — cari deodată și deadreptul grăură fiecăruia în limba sa, — lumea s'ar cucerii mai ușor, și de odată ne-am găsi mult mai aproape de praznicul luminat al păcii! Cu duhul Domnului s'ar pogoră între noi și pacea lui Cristos, iar răutatea zilelor de acum în veci nu s'ar mai putea întoarce între oameni.

Drept cărmuitor lumea nu poate fi decât de duhul lui Dumnezeu, căci pentru aceasta a fost trimis în lume și i s'a incredințat stăpânirea moștenirii Fiului. Dar oamenii, — fii nerecunoscători, — l-au izgonit tot mai mult din mijlocul lor, până-ce au împins scaunul lui de stăpânire la o parte, supunându-se unui alt duh, duhului lumii, care la rândul său ne duse din poticniri în căderi, până ce ajunserăm la îngrozitoarea catastrofă a zilelor de acum. Și duhul lumii e foc, dar foc ce pustiește și omoară!

Îngrozitoare e furtuna zilelor de acum, ce băntue în largul lumii! Să nădăjduim însă, că e furtuna din urmă a unei ierni aspre, ce permerge zorilor de primăvară. Nu va prăpădi viața naturei, ci doboară numai ce e putred, curăță ce era bolnav, spală și duce cu sine în navală turbată

¹ Petrov: Evang. ca bază a vieții, p. 73.

² Petrov: Ev. ca bază a vieții, p. 79.

omătul iernii, ca pe urma ei să înflorească noua primăvară, pe creștetul munților ca și în văi adânci

Foc avem destul azi în lume, dar nouă ne trebuie focul din cer al Duhului sfânt, despre care Mântuitorul zice «foc am venit să arunc pe pământ și ce altă voesc decât să se aprindă și să ardă», să ardă scrum stăpânirea tuturor nedreptăților de până acum și a stăpânilor apăsătoare, cu toate clădirile lor de veacuri remase povară asupra unei părți a omenimei, să ardă din suflete tot răul ce s'a încuibat acolo, să se curățe egoismul, să se topească ura și vrăjmășia și să se înnoaie împetritura inimilor. Iar în vatra curată, după ce va fi măturată și cenușa răului din trecut, Duhul lui Dumnezeu, scânteie de sus, să aprindă adevărata dragoste curată și frățască, menită să aducă lumină în beznă, să reverse bucurie și mângăiere în locul atător amărăciuni, întărire și înălțare pentru toată suflarea!

Așa să nădăjduim! Dar în aceeași vreme să și *ajutăm* la pogorârea acestei împărății nouă a dragostei între oameni. Adevărat, nu stă în puterea noastră a celor smeriți, cum tot așa nici în puterea celor mari și tari, ca să schimbăm cursul vremilor; dar în schimb avem la îndemână un mijloc sigur de a pleca în favorul nădejzilor noastre pe cel-ce vremile le cărmuiește. «Așteptând cu un cuget în rugăciune și cerere» se făcură vrednici apostolii de a primi făgăduința Duhului, — deci prin rugăciune cucernică, hotărâtoare și neîntreruptă, să ne întorcem și noi la acest praznic mărit către Dumnezeu — Duhul sfânt, ca să-i facă milă de lumea învrăbită, să se pogoare și la noi, ca pe cărmuitorii popoarelor să-i lumineze, ca să înțeleagă glasul vremii, să se poată ridica deasupra îngustelor vederi de până acum, să-i povățuească la tot adevărul și dreptatea, iar pe noi să ne mângăie și întărească, ca să purtăm cu bărbăție și răbdare până în capăt povara sorții, și pe toți «nu după multe zilele acestea» prin *botezul păcii* să ne treacă la nouă viață! De aceea să zicem din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem: «Împărate creșc, Mângăitorule, Duhul adevărului, carele pretutindenea ești și toate le îplinești, vistierul bunătăților și dătorul de viață, vino și te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată spurcăciunea, și mântuește bunule sufletele noastre».

Isus Cristos și partidele religioase.

Când Domnul nostru Isus Cristos trăia pe pământ, existau partide religioase, ca și astăzi, ortodoksi, raționaliști, liber-cugetători; dar Isus Cristos a rămas în afară și mai pe sus din partide, evitând disputele sterpe, pentru a vorbi sufletelor despre interesele lor cele vecinice.

Adevărul etern, manifestat în Isus Cristos, are însușirea de a *uni*, nu de a desbina; el vrea să aducă pe oameni la unitate prin legătura păcii; stânge spiritul de partid; întru însul nu mai e nici evreu, nici grec etc., ci Cristos este toate într-un toți.

Dar trupul e împotriva Duhului, după cum duhul e împotriva trupului; tot așa adevărul stânge desbinările, desbinările stâng adevărul.

Duhul sfânt, pogorându-se asupra ucenicilor în ziua cincizecimii, i-a desăvârșit în unitate; ei erau o inimă și un suflet; dar în curând trupul s'a ridicat împotriva Duhului, și produse sfășieri în corpul lui Isus Cristos.

«Vă rog pe voi, fraților, scrie sf. Pavel Corintenilor, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, ca toți să grăiți aceeași, și să nu fie între voi împăcherieri; ci să fiți întemeiați într'un gând și într'o înțelegere. Pentru că mi s'a arătat mie pentru voi, frații mei, dela cei ce sunt ai Hloiei, că priciri sunt între voi. Și zic aceasta: că fiecare din voi zice: eu sunt al lui Pavel; altul: iar eu al lui Apollo; altul: iar eu al lui Chifa; și un altul: iar eu al lui Cristos. Au doară s'au împărțit Cristos? Au Pavel s'a răstignit pentru voi? (I Cor. I, 10, 11, 12, 13). Căci când este întru voi răvnă, și prigonire, și împăchereri, au nu sunteți trupești, și au nu după om umblați? Căci când zice cineva: eu sunt al lui Pavel; și altul: eu sunt al lui Apollo; au nu sunteți trupești? (I Cor. III, 3-4).

Dacă împăchererile provin dintr'un spirit trupest, ce trebuie să credem despre starea noastră religioasă?

Dacă sf. Pavel ar putea să ne vorbească, el ne-ar zice: «Fraților, lăsați disputele voastre, și uniți-vă într'o înțelegere și într'un gând. Cu durere văd, că cu toate că mărturisind toți pe Isus Cristos, unul apelează la cutare sinod, altul apelează la papa, celalalt se ține de Luther, celalalt de Calvin sau de Wesley, fără a vorbi de o grămadă de nume moderne.

— «Au doară s'au împărțit Cristos? Sau papa s'a răstignit pentru voi, sau Calvin, sau alt cineva? Și când este între voi *răvnă, și prigonire și împăchereri, au nu sunteți trupești?* Eu nu sunt în stare să număr partidele și împăchererile peste împăchereri, adeseori sub aceeași clopotniță, care vă sfășie. Totdeauna pentru «a fi credincioasă adevărului», se face fiecare împăcherere, și eu văd, că cei cari sunt cei mai absoluți în desbinare, se socotesc cu atât mai spirituali; dar eu, Pavel, vă zic: Câtă vreme vă veți ținea de cutare sau cutare om, și câtă vreme veți rămânea desbinați, voi veți fi trupești».

Să ne ridicăm, la îndemnul sf. Pavel, mai pe sus de împăchererile trupesti, care ne despart; și în loc să ne pierdem vremea și puterile spirituale în disputele, pe care le produc, să ne bucurăm de fiecare aspirațiune către Dumnezeu, *să mărturisim* toate, câte le-a *mărturisit* Isus Cristos pe cruce, și să lucrăm a le aduce la unitate întru Dânsul, cu ajutorul dragostei, care este legătura perfecțiunii.

În felul acesta, noi vom fi cu adevărul prin mijlocirea dragostei, vom nimici împăchererile, astfel, încât nu vor mai exista nici greci, nici armeni, nici catolici, nici protestanți, nici alte denominațiuni trupesti, nu va mai fi altceva, decât *Cristos-toate-într-un toți*.

Dumnezeu a înălțat în mod suveran pe Isus Cristos, și i-a dat un nume, care este mai pe sus decât orice alt nume, ca în numele lui Isus, tot ceea ce este în ceruri și pe pământ, și sub pământ, să-și plece genunchii, și ca toată limba să mărturisească, că Isus Cristos este Domnul, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl.

Pentru ce s'a înălțat Isus Cristos? Pentru că s'a smerit! El a câștigat locul de-a dreapta Tatălui și toată puterea în cer și pe pământ, luând forma de servitor, umilindu-se însuși și făcându-se ascultător până la moarte, ba încă până la moartea pe cruce.

Acum, când domnește, el chiamă pe toți cari cred întru însul, să se împărtășească din mărirea Sa.

Însă pentru a stăpâni împreună cu Dânsul în ceruri, e de lipsă ca omul să ia forma de *servitor* pe pământ, și să se smerască, cum și El s'a smerit.

Dintre toate bisericile, aceea va fi așa dară biserica lui Isus Cristos, care se va smeri.

Unde este ea?

Vedem multe biserici, care se înalță: una se laudă cu vechimea ei, alta cu autoritatea ei, alta cu doctrina, alta cu curățenia etc. etc., fie care considerându-se pe sine mai desăvârșită decât celelalte.

Dar unde este aceea, care se smereste, ai cărei membri au tot aceeași dragoste, fiind strănși-uniți la oaltă, având aceleași simțăminte, nefăcând nimic din spirit de galceavă, nici din mărire deșartă, ci fiecare privind cu umilință pe ceilalți, că fiind mult mai buni decât dânsul, având toți aceleași simțăminte, pe cari le-a avut Isus Cristos?

Credincioșii timpurilor apostolice credeau întoarcerea lui Isus Cristos foarte apropiată; dar biserica înălțându-se, Domnul a umilit-o prin veacuri de așteptare, de neputință și de sfășieri.

Până când?

Până când ea se va smeri, întorcându-se la simțămintele pe cari le-a avut Isus Cristos!

În ziua, în care biserica, în loc să zică: eu sunt bogată, eu n'am trebuință de nimic, se va recunoaște nenorocită, ticăloasă, săracă, oarbă, goală, lumea va putea conchide, că sosirea lui Isus Cristos se apropie.

Smerirea bisericii va fi semnul apropiatei sale înălțări.

Cetitorii noștri vor fi de sigur edificați de spiritul de evlavie și de dragoste, ce domnește în articolul acesta scris de un anonim. Numai o rezervă avem de făcut, și anume: o biserică considerată într'un mod general și colectiv, nu se poate smeri ca individual. Are tot dreptul, ca cutare biserică să se fălească cu vechimea ei, dacă ea e veche; cutare alta cu tăria ei de a nu-și schimba credințele, dacă această tărie e reală; cutare alta cu silințele ei de a rezista abuzurilor și pentru a se împotrivi încercărilor, pe care a vrut lumea să o facă între învățăturile și instituțiile omenești și cele cari au pe Dumnezeu de autor, dacă acele silințe sunt adevărate; numai cât conducătorii și credincioșii fiecărei biserici nu trebuie să creadă, că ei au în mod fatal adevărul și mântuirea, din motivul, că ei aparțin la acea biserică (oarecare); ei sunt datori, de voiesc să fie de bună credință, să recunoască, că *cele omenești* s'au prea amestecat cu *cele dumnezeiești*, și că cea dintâi datorie a lor este de a nu considera drept

învățătură *dumnezească*, decât ceace s'a admis ca atare de către *marea voce universală*, care dominează toate agregățiunile particulare, și care le-ar uni pe toate, dacă ea ar fi ascultată, după cum ar merita să fie.

I. B.

Războiul.

Activitatea mai vie a artileriei rusești la frontul răsăritean se menține. Sunt de așteptat atacuri rusești și românești. La frontul italian au încercat de nou italienii să spargă frontul nostru la Vodice, cu trupe numeroase, dar nu le-a succedat. Atacurile lor au fost respinse și pe celelalte locuri. În Macedonia au fost ciocniri între trupe de recunoaștere. La frontul dela apus germanii au respins de nou toate atacurile desperate engleze și franceze. În numărul trecut spuseseam, că la frontul italian s'a distins și regimentul 31 din Sibiiu. A fost greșală la mijloc. N'a fost regimentul de infanterie 31, ci regimentul de honvezi 31, care e curat unguresc.

NOUȚĂȚI.

Arhiducele Frideric în București. Feld-marsalul *arhiducele Frideric* a inspectat în 26 Mai n. trupele austro-ungare din București. La gară a fost primit de arhiducele Francisc Carol Salvator, de generalul Mackensen cu ștăbul său, și de alte persoane militare. O companie austro-ungară, postată pe peron, a dat onorurile. Alteța Sa a luat masa la generalul Mackensen. Însoțit de acesta, arhiducele a făcut după amiază cu trăsura o plimbare prin oraș, și a vizitat palatul regal și castelul dela Cotroceni.

S'a apropiat pacea. În fața reprezentanților presei a făcut generalisimul răsesc, *Alexiev*, declarațiile următoare: Anul 1917 va fi decizător în războiul mondial, pentru că popoarele sunt atât de obosite încât e dubios dacă mai pot suporta lupta patru-sase luni. Dar afară de istovirea generală prinșiută de război, mai este și alt motiv, care face imposibilă continuarea războiului: *lipsa de alimente*, care apasă deopotrivă toate părțile beligerante.

Pielea ursului. Din America vine știrea, că misiunea engleză, trimisă acolo, a căzut de acord cu guvernul american asupra celor ce au să se întample cu monarhia noastră la legarea păcii. Anume, Boemia are să devină stat independent, Ardealul se treacă la România, Bosnia și Herțegovina la Săbia, iar Trentino și Triest la Italia. Cât de generoși sunt oamenii, când e vorba de aceea ce nu e al lor! Ne miră, că americanii, ca oameni reali, se dimit la astfel de împărțire a pielei ursului din pădure.

Dela Crucea Roșie. Centrala reuniunii Crucea Roșie din Ungaria organizează și în anul curent 1917, la ziua sfinților Petru și Pavel, Vineri în 29 Iunie n., o *colectă publică* în toată țara. Direcțiunea reuniunii a luat măsurile trebuincioase în vederea ajutării scopului său umanitar.

Caz de moarte. În comuna Mohu a înecat din viață, după cum am anunțat în numărul trecut, *Maria German n. Piso*, văduva soției de învățător și pildă frumoasă de hărnicie și devotament pentru familie. Luni, în 15/28 Mai 1917, a fost petrecută la locul de vecinicie odihnă, în cimitirul comunei. Actul funerar a fost săvârșit de *Dr. Vasile Bologa*, asesor cons. și dir. școl. în Sibiiu, dinpreună cu meritatul paroh al comunei: *On. Domn Ioan Slăvescu*, pe lângă asistență numeroasă din comună și împrejurime. Fie-i memoria binecuvântată!

Demonstrațiuni mari în Paris. Ziare elvețiene spun, că în 25 și 26 Mai au fost demonstrațiuni mari în Paris, provocate de lipsa de alimente. A trebuit să intervină poliția cu toată energia. S'au întâmplat mai multe arestări.

Părere franceză. O parte din ziarele pariziene este de părere, că retragerea dela guvern a contelui Tisza va avea drept urmare *slăbirea raporturilor* amicale dintre Germania și Austro-Ungaria. *Gaulois* însă, — mai aproape de adevăr, — nu admite această slăbire.

Știri despre fostul țar. Fonia parisiacă *Le Journal* scrie: Consiliul muncitorilor și soldaților din Tiflis a cerut dela consiliul din Petrograd, să oprească pe *Nicolae Romanov* d'a pleca în Anglie. Acelaș s'at din Tiflis a mai hotărât, ca exțarul să fie dat în judecată.

† **Iacob Murășianu**, profesor de muzică în Blaj, compozitor apreciat român, care lăsa în urma sa mai multe opere de valoare, a decedat în Blaj, după lungi suferințe, în etate de 60 ani. Inmormântarea i s'a făcut cu mare solemnitate în Blaj. Fie-i țărana ușoară și memoria în veci binecuvântată!

„**Infrățirea**” federatia însoțitorilor sâtești, ca însoțire în — Sibiiu Nagyszobor, — strada Brückenthal Nrul 17, începând cu 1 Iunie a. e. st. n. va ținea ore de birou în fiecare zi de lucru dela 8—1.

Prisonieri de război duși în Americă. Se vestește din Newyork, că se urmează nertrătări între antantă și guvernul dela Washington, cu planul d'a transporta prizonieri de război germani la America. Anglia și Franța speră, pe calea aceasta, să se ușoreze în sfârșit aprovizionării poporațiunii. Primul transport de soldați germani prizonieri va pleca spre America în zilele apropiate, și anume pe vapoare engleze cu destinația d'a debarcă în porturi americane.

Cler democratic în Rusia. Presa elvețiană comunique: Clerul democratic al bisericii ortodoxe rusești s'a asociat în următorul scop: Lucrare activă a fiecărui credincios al bisericii în afaceri ce privesc biserica; participare activă a poporului la organizarea și administrarea țării pe temeiul egalei îndreptățiri și a libertății conștiinței; raport drept între capital și muncă, bazat pe învățăturile lui Cristos, și recunoașterea îndreptățirii țaranului d'a avea proprietate fonciară.

Piele de talpă pentru meseriași. Corporația industrială sibiană a izbutit în sfârșit să primească deocamdată o cantitate de 98 kg piele de talpă. Membrii corporației, cari nu sunt în stare să-și procure materialul de talpă din alte locuri, au să se anunte în persoană la cancelăria corporației până Marți în 5 Iunie n., dacă dorec să fie împărțâți de materialul obținut de către numita corporație.

Act de recunoștință. Actionarii institutului de credit și economii „*Albina*” au binevoit a vota din cvota de binefacere a institutului la „Fondul de 20 bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor” un ajutor de 100 cor. Pentru acest dar generos se aduc cele mai sincere mulțumite, Sibiiu, 27 Maiu 1917. Pentru comitetul „Reuniunii meseriașilor-români din Sibiiu”: *Victor Tordășianu*, preșident.

Concert. Violinistul cu bună reputație, domnul *Duci de Kerékjártó*, va da în 8 Iunie n. (Vineri) un concert în teatrul orășene din Sibiiu, cu program ales. O parte a venitului curat e destinat pentru procurarea de cărți și jocuri sociale pe seama căminului soldaților din spitalele din Sibiiu, intenționat a se înființa din partea reuniunii agronomice săsești din Ardeal. Începutul concertului la orele 8 seara. Bilete se pot cumpăra în librăria Budovski, strada Pintenului 12.

Nu mai pleacă la front. Din Lisabona se anunță că, după cele petrecute în timpul din urmă în Franța, nu se vor mai trimite trupe nouă portugheze la frontul apusean.

Cheltuielile de război. Ziarul *Neue Freie Presse* arată cât cheltuiește *Austria* în scopurile războiului. O singură zi de război costă cam 25 milioane de coroane (fără suma din Ungaria). La sfârșitul anului 1914 datorita de război austriacă era de 5 miliarde, în 1915 s'a urcat la 14 miliarde, în 1916 a trecut peste 31 miliarde de coroane. — Dacă la suma aceasta se adaugă datoria veche de 13 miliarde, întreaga datorie de stat a Austriei, cu finea anului 1916, este de peste 44 miliarde de coroane. Interesele anuale după suma aceasta fac aproape două miliarde de coroane.

Bioscopul Apollo. Reprezentațiuni se dau zilnic la orele 6 și 8 $\frac{1}{2}$, în Dumineci și sârbători la orele 3 $\frac{1}{2}$, 6 și 8 $\frac{1}{2}$ seara, în casa societății (Gesellschaftshaus). Programul pentru Vineri e următorul: „*Acul cu noroc*”, dramă în 3 acte. În rola principală: *Richard Lund*. 2. „*Hilda și Hilda*”, comedie în 3 acte. În rola principală: *Dorrit Weixler*.

„CASSA DE PĂSTRARE”,

: societate pe acții în Oltszakadát — takarékpénztár, részvénytársaság Oltszakadátton :

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «Cassa de păstrare», societate pe acții se invită conform §-ului 17 al statutelor societății la

a IV-a adunare generală ordinară,

care se va ținea **Duminecă în 17 Iunie st. n. 1917 la 2 ore p. m.**, în localul institutului cu următorul

Program:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1916 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Darea absoluturului.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un period de 3 ani.

Domnii acționari, cari în sensul §-ului 19 din statutele societății voesc a lua parte la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență, cel mult până în 16 Iunie st. n. 1917 la cassa institutului.

Oltszakadát, la 28 Maiu 1917.

Direcțiunea.

Meghívó.

A «Takarékpénztár», részvénytársaság Oltszakadátton t. c. részvényesei az alapszabályok 17. §-a értelmében, ezennel meghívotnak az Oltszakadátton **1917 évi június hó 17-én d. u. 2 órakor**, az intézet helyiségében megtartandó

a IV-ik rendes közgyűlésre.

Tárgysorozat:

1. A közgyűlés megnyitása és alakulása.
2. Az igazgatóság az 1916 évi mérleg és a felügyelő bizottság jelentése.
3. A felmentvény megadása.
4. A felügyelő bizottsági tagok választása 3 évi időtartamra.

A részvényes urak kik a társaság 19. §-a értelmében a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottjaik útján részt venni szándékoznak, felkéretnek, hogy részvényeiket és esetleg meghatalmazási okmányaikat az intézet pénztáránál legfeljebb 1917. évi június hó 16-áig letétbe helyezzék.

Oltszakadát, 1917. évi május hó 28-án.

Az igazgatóság.

Bilanț la 31 Decembrie 1916.

Activa—Vagyon.	Mérlegszámla 1916 decembrie hó 31-én.	Pasiva—Teher.	
	K f	K f	
Cassa — Pénztári készlet	5,357.49	Capital social — Részvénytőke	20,000.—
Escont — Leszámitolt váltók	44,060.68	Fond de rezervă — Tartalék alap	1,523.—
Obligațiuni — Kötvény kölcsönök	8,620.—	Fond de binefaceri — Jótékony-célú alap	50.— 1,573.—
Efecte — Értékpapírok	788.80	Depuneri spre fructificare — Betétek	39,287.83
Depuneri proprii — Saját betétek	448.45	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	246.—
Mobilier — Felszerelés	300.—	Diverși creditori — Külömböző hitelezők	5.55
Interese transitoare restante — Hátralékos átmeneti kamatok	3,459.86	Dare de depuneri restantă — Tőkekamat adó hátralékban	205.84
		Interese transitoare anticipate — Előlegezett átmeneti kamatok	200.50
		Profit curat — Tiszta nyereség	1,516.56
	63,035.28		63,035.28

Contul Profit și Perdere.

Debit—Tartozik.	Nyereség- és veszteség számla.	Credit—Követel.	
	K f	K f	
Interese de depuneri — Betéti kamatok	2,058.39	Interese — Kamatok:	
Spese de birou — Irodai költségek	204.10	de escont — váltok után	3,580.16
Salare — Fizetések	450.—	de obligațiuni — kötvény kölcsönök után	858.40
Contribuțiune — Adó:		de efecte — érték papírok kamatai	18.— 4,456.56
directă — egyenes adó	937.58	Provizioni și alte venituri — Jutalékok és más jövedelmek	915.91
de depuneri — betéti kamat adó	205.84		5,372.47
Profit curat — Tiszta nyereség	1,516.56		
	5,372.47		

Oltszakadát, la 31 Decembrie 1916. — Oltszakadát, 1916 decembrie hó 31-én.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Simeon Moldovan m. p. Nicolae Cruțu m. p., Ioan Dragomir m. p.,
cassar — pénztáros. contabil — könyvelő.

Conturile prezente le-am revăzut și le-am aflat exacte. — Jelen számlákat megvizsgáltuk és helyeseknek találtuk.

Oltszakadát, la 28 Maiu 1917. — Oltszakadát, 1917 május hó 28-án.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Dr. Octavian Prie m. p. Ioan Prie m. p. Pál István m. p.

„AJUTORUL”,

instituit de credit și de economii, societate pe acțiuni în Șeica-mare.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, societate pe acții «AJUTORUL», se invită prin aceasta, conform §-ului 16 din statute, la a

VIII-a adunare generală ordinară,

ce se va ținea în Vale la 17 Iunie st. n. a. c., la 3 ore după amiază, în sala festivă a școlii gr.-ort. române, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și constatarea acționarilor prezenți și a plenipotențelor.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
3. Prezentarea bilanțului.
4. Darea absoluturului direcțiunii și comitetului de supraveghiere.
5. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală, în sensul §-ului 17 din statute, sunt rugați a-și prezenta acțiunile, eventual dovezile de plenipotență, cel mult până în 17 Iunie a. c. la 2 ore după amiază la agentura institutului din Vale.

Șeica-mare, la 27 Maiu 1917.

Direcțiunea.

Activa — Vagyon.	Contul Bilanț la 31 Dec. 1916. — Mérleg-számla 1916. dec. 31-én.	Pasiva — Teher.	
	K f	K f	
Cassa — Pénztár	17,968.03	Capital social — Részvénytőke	250,000.—
Bon în Giro-Conto, Cassa de p. postală și la alte bănci — Követelés Giro-Conto, Postatakarékpénztár és más bankoknál	133,478.96	Fond de rezervă — Tartalék alap	111,038.73
Cambii — Váltók	255,384.77	Fond de pensii — Nyugdíjalap	17,363.16
Cambii cu acoperire ipototecară — Jelz. biztosított váltók	101,400.—	Fond de binef. — Jótékonycéllualap	3,678.86
Impr. hip. — Jelzálog kölcsönök	116,668.—	Depuneri spre fructificare — Takarékbetétek	410,600.18
Credite personale — Kötvény kölcsönök	25,646.68	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	1,558.—
Impr. de cont-curent — Folyószámla kölcsönök	17,740.72	Creditori — Hitelezők	2,639.36
Efecte — Értékpapírok	44,938.—	Interese trans. anticipate — Előlegezett atm. kamatok	3,319.91
Edificiul instit. — Az intézet épülete	36,500.—	Profit curat — Tiszta nyereség	21,490.63
Realități — Ingatlanok	4,417.96		
Mobilier — Felszerelés	2,000.—		
Debitori — Adósok	14,864.20		
Interese transitoare rest. — Hátralékos átmeneti kamatok	50,681.51		
	821,688.83		821,688.83

Debit — Tartozik.	Contul Perdere și Profit — Veszteség- és Nyereség-számla.	Credit — Követel.	
	K f	K f	
Interese de depuneri — Takarékbetéti kamatok	22,146.04	Interese: — Kamatok:	
Interese de reescont — Viszleszámitolási kamatok	1,091.37	dela cambii — Váltok után	33,118.82
Salare — Fizetések	3,487.23	dela impr. hip. — Jelzálog kölcsönök után	12,413.26
Spese curente — Folyó költségek	2,999.31	dela camb. cu acop. hip. — Jelz. biztosított váltok után	8,994.87
Marce de prezență — Jelenléti díjak	537.60	dela credite personale — Kötvény kölcsönök után	1,446.22
Porto — Postabér	398.—	dela cont-curent — Folyószámla kölcsönök után	2,708.57
Contribuțiune directă — Egyenes adó	5,164.65	dela efecte — Értékpapírok kamatai	723.70
10% după interese de depuneri	7,379.26	Venite la realități — Ingatlanok jövedelme	124.—
10% betéti kamatok után	2,214.61		
Profit curat — Tiszta nyereség	21,490.63		
	59,529.44		59,529.44

Șeica-mare — Nagy-Selyk, la 31 Decembrie 1916.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Ioan Hanzu m. p., prez. — elnök. Nicolae Tămaș m. p. George Solomie m. p.

Conturile prezente le-am revăzut și le-am aflat în ordine și exacte. — Jelen számlákat megvizsgáltuk és rendben és helyeseknek találtuk.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Ioan Popa Nartea m. p., Ioan Dobrota m. p. Ioan Rebege m. p. Revăzut: — Felülvizsgáltott: Sofroniu Roșca m. p., ca expert — mint szakértő.